

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Tomáše Foltase a JUDr. Jaroslava Hubáčka v právní věci žalobce: **V. Š.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**, se sídlem Velká Hradební 3118/48, Ústí nad Labem, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 16. 9. 2015, č. j. 15 A 81/2014 - 63,

t a k t o:

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci **se vrací** soudní poplatek ve výši 6.000 Kč, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í:

Rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 16. 9. 2015, č. j. 15 A 81/2014 - 63, byla zamítnuta žaloba, kterou se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhal zrušení rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství (dále jen „krajský úřad“) ze dne 14. 10. 2014, č. j. 3960/DS/2014, JID121733/2014/KUUK/Píš, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Žatec, odboru dopravy a silničního hospodářství (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 26. 6. 2014, č. j. MUZA 17928/2014/DOP o zamítnutí námitek proti záznamu 12 bodů v registru řidičů a výzvě k odevzdání řidičského průkazu ve smyslu ust. § 123c odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“).

Proti rozsudku krajského soudu podal stěžovatel v zákonné lhůtě kasační stížnost z důvodu podle ust. § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s., který nijak blíže nekonkretizoval, a s tím, aby napadený rozsudek byl zrušen a věc vrácena krajskému soudu k dalšímu řízení. V kasační stížnosti také uvedl, že nemohl kasační stížnost podat prostřednictvím advokáta, jelikož byl třemi advokátními kancelářemi odmítnut pro zaneprázdněnost, a požádal o možnost spojit se s advokátem, aby kasační stížnost dodatečně doplnil. Následně byl

Nejvyššímu správnímu soudu doručen návrh stěžovatele na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 21. 10. 2015, čj. 7 As 257/2015 - 6, vyzval stěžovatele, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení předložil plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti nebo ve stejné lhůtě prokázal, že jeho zaměstnanec nebo on sám má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Nejvyšší správní soud v usnesení stěžovatele poučil, že nebude-li ve stanovené lhůtě doloženo splnění podmínky podle ust. § 105 odst. 2 s. ř. s., v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat a kasační stížnost bude odmítnuta. Protože kasační stížnost neobsahovala všechny náležitosti ve smyslu ust. § 106 odst. 1 s. ř. s., byl stěžovatel současně vyzván, aby ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení tohoto usnesení doplnil kasační stížnost tak, že uvedený důvod kasační stížnosti blíže skutkově a právně konkretizuje. Současně byl poučen, že pokud nebude tato vada kasační stížnosti ve stanovené lhůtě odstraněna, bude kasační stížnost odmítnuta. Toto usnesení bylo zástupci stěžovatele doručeno dne 26. 10. 2015. Lhůta ke splnění povinností uplynula ve čtvrtek 26. 11. 2015, aniž by stěžovatel jakkoliv reagoval.

Podle ust. § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.

Podle ust. § 106 odst. 3 s. ř. s. nemá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. Jen v této lhůtě může stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody. Tuto lhůtu může soud na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit, nejdéle však o další měsíc.

Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu „[j]ednou ze zvláštních náležitostí kasační stížnosti (§ 106 odst. 1 s. ř. s.) je i označení důvodů, pro něž stěžovatel napadá rozhodnutí krajského soudu – tzv. stížních bodů. Stížní bod musí zpravidla zahrnovat jak skutkové, tak právní důvody, pro něž stěžovatel považuje rozhodnutí soudu za nezákonné. Důvody uvedené v § 103 odst. 1 s. ř. s. jsou však jen obecně vymezenými kategoriemi, které musí stěžovatel v kasační stížnosti naplnit konkrétním a jedinečným obsahem, tedy vylíčit, k jakým konkrétním vadám došlo podle jeho názoru v řízení před správním orgánem či před soudem, jakými blíže určenými vadami trpí podle něj rozhodnutí soudu, v čem přesně spatřuje stěžovatel nesprávné posouzení právní otázky soudem apod.“ (viz např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 11. 2005, č. j. 5 Azs 162/2005 - 51, ze dne 29. 6. 2005, č. j. 1 Azs 104/2005 - 46 a ze dne 15. 6. 2015, č. j. 5 As 58/2015 - 12).

V daném případě stěžovatel na výzvu vady kasační stížnosti ve stanovené lhůtě neodstranil, když důvod podání kasační stížnosti skutkově ani právně nekonkretizoval. Stejně tak neprokázal splnění podmínky povinného zastoupení advokátem pro řízení o kasační stížnosti podle ust. § 105 odst. 2 s. ř. s.

pokračování

Protože kasační stížnost neobsahuje zákonem stanovené náležitosti, které brání jejímu věcnému vyřízení, Nejvyšší správní soud podle ust. § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. kasační stížnost odmítl.

Nejvyšší správní soud nerozhodoval o návrhu stěžovatele na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, protože o tomto mimořádném opravném prostředku bylo rozhodnuto bez zbytečného prodlení po nezbytném poučení účastníků řízení a učinění dalších procesních úkonů.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s ust. § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Nejvyšší správní soud rozhodl o vrácení soudního poplatku za řízení o kasační stížnosti ve výši 5.000 Kč stěžovateli, a to na základě ust. § 10 odst. 3 věty poslední zákona č. 549/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“). Podle tohoto ustanovení soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek, byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut.

Protože nebylo rozhodováno o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, rozhodl Nejvyšší správní soud podle ust. § 10 odst. 1 věta první zákona o soudních poplatcích o vrácení zaplaceného soudního poplatku ve výši 1.000 Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 2. prosince 2015

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu